

Braun Zsigmondné

Ez a kép anyámat ábrázolja. 1912-ben készült Szegeden.

Anyám Törökkanizsán született 1882-ben. Buchhalter Arankának hívták. A neve könyvelőt jelent. De az az érdekesség, hogy a családjának egészen az én apámmal való házasságig nem volt semmi köze a könyveléshez. Kisiparos családból származott, az apja szabó volt. Az anyám nem tanult ki semmilyen szakmát, otthon, a háztartásban volt végig, három gyereket nevelt föl.

Az apám bevonult 1914-ben Erdélybe, 53 hónapot volt ott. Százados volt, az erdélyi körvasút parancsnoka. Úgyhogy az egész család együtt volt Brassóban, mert akkor a tisztek megtehették, hogy magukkal vitték az egész háztartást. Az első háborút végigcsinálta a három gyerekkel, praktikusán egyedül. Utána Gyimesbükkre mentünk -- az volt a régi román határ --, onnan már menekültünk a betöréskor [lásd: a román hadsereg behatolása Magyarországra]. Ott mindenféle zűrök voltak, robbantás meg egyebek. Én a lövészárkokra emlékszem csak, mert elég kicsiny voltam még. 1917-ben jöttünk vissza Pestre.

Amikor visszajöttünk Pestre, a Lónyai utcában, egy nagy bérházban laktunk egészen 1935-ig. A Lónyai utcai lakás udvarra néző, kétszobás lakás volt. A ház maga kétudvaros volt, és mi a második udvar negyedik emeletén laktunk. Egyik szobában a gyerekek, másokban a felnőttek. Egy ideig volt háztartási alkalmazottunk. Érdekes, egy ilyen nagy bérházban laktunk, mondom, a Lónyai utcában, ahol vegyes társaság volt. A zsidóknál voltak háztartási alkalmazottak, akik azonos anyagi szinten voltak. Keresztényeknél nem volt.